

geplant en daaruit kunnen we opmaken dat ze het liefst op een plek staan waar niet de felle middagzon op staat te branden. Deze cultivar is niet steriel en daarom is het ook wijs om de uitgebloeide bloemen eruit te knippen. Nog een tip: jonge planten wortelen traag, ook in onze potten. Zorg daarom voor een luxe plantbedje en blijf water geven tot ze goed aangeslagen zijn, dat kan wel een paar maanden duren in de zomer!

Atriplex-melde

Naast de sterk zaaiende, eenjarige roodbladige bestaat er ook een grijsbladig heestertje.

Atriplex halimus – Zoutmelde

50-150 | grijsbladig | geen bloei | ○ ●

Is een heestertje dat we in de border elk jaar tot de grond afknippen, waarna ze al snel weer nieuw schot geeft en ons een heel seizoen verblijdt met grijs blad aan stevige takken. De hoogte bepalen we zelf door het hanteren van de schaar, hetgeen ze prima verdraagt. Dit weinig bekende plantje groeit op normale grond, maar ook op de aller-allerdroogste plaatsen in de brandende zon. Stevige planten met mooi blad dienen in onze borders als vulgroen tussen bloemen of grassen. Mooi tussen alle kleuren.

Aquilegia - Akelei

Kortlevende vaste planten die niet op hun plaats blijven, maar er zelf een kiezen. Geschikt voor een informeel karakter noemen we dat. Soms vliegt er een beetje teveel akeleizaad in het rond en dan dan halen we op een drogende dag in maart of april de scherpe schoffel er eens over dat jonge broed.

Aquilegia chrysantha

60 | zachtgeel | mei-juni | ○ ●

Grijsachtig blad en opvallend grote zachtgele bloemen met van die typische lange sporen. Prachtig in de buurt van zachtblauwe Nepeta.

Aquilegia 'Ruby Port'

70 | wijnrood | mei-juni | ○ ●

Tussen de vele vormen van de bekende akelei is dit een heel interessante, vooral vanwege de donkere stengels, het blauwgrijze blad en natuurlijk de diep donkerrode kleur van de gevulde bloemen. Een mooie cultivar om losjes in de border te strooien, waar ze nadien zelf haar weg zal vinden.

Baptisia – Valse indigo

Langlevende, zeer winterharde planten, die nog volop te vinden zijn in het wild. In de Amerikaanse woodlands en grasslands bijvoorbeeld; prairie-achtige gebieden waar

grassen en andere planten samen groeien zonder elkaar te beconcurreren. Na een trage start een lange levensduur. Droogteverdragend, dank zij het diepgaand wortelgestel.

Voor een warme plek. Niet voor kleffe, natte bodem.

Baptisia australis

100 | blauwpaars | juni-juli | ○

Donkergrijze, malse scheuten die in het voorjaar als asperges de grond uitschieten, dat belooft al wat. Dat grijzige blad is daarna ook al niet mis en dan die donkerblauw-paarse, lupine-achtige bloemen daartussen! Na de bloemen komen de peulen, die de verwantschap met lupines nogmaals bevestigen. Geef deze een eigen plek, en combineer liever met lagere, dan met hogere planten. Heel mooi met grassen natuurlijk! Geen ziektes, nooit verplanten. Weinig voedsel geven.

Boltonia - Schijnaster

Boltonia decurrens

180 | wit met zweem rose/lila | sept. - okt. | ○ ●

Groeit in het wild langs de oevers van de machtige rivier de Mississippi en is dus niet bang voor tijdelijke natte voeten. Forse planten met dikke stengels en wilachtig blad. De bloemen zijn als kleine witte margrietjes, met een zweem roze of blauw en er komen er honderden van. We moeten onze zaailingen nog verder uittesten, maar zeker is, dat deze vorm robuuster is en toch minder snel uitbreidt.

Calamintha - Steentijm

Zonaanbidders van de eerste orde, de familie van bergsteentijmen. Zoals de naam doet vermoeden ruiken ze lekker, niet naar tijm, maar naar pepermunt. Ze zijn op hun best in de volle zon op kalkrijke en doorlatende grond. Zoals alle kruidachtigen zijn het voor insecten lokvogels van formaat. In de zomer kan het op de planten werkelijk gonzen van de hommels, een leuk gezicht die grote brommers die de takjes doen doorbuigen onder hun gewicht. Er bestaan nogal wat (zaaiende) soorten en cultivars, maar omdat de volgende dat niet doet en het langste bloeit van allemaal is de keuze snel gemaakt.

Calamintha nepeta subsp. nepeta

40 | bleekblauw | juli - nov. | ○ ●

Een luchtig groeiend en sterk vertakkend plantje met wolken kleine, bleekblauwe bloemetjes, zoals zo typerend is voor dit geslacht. Het grote verschil met de andere: geen zaadvorming, wat resulteert in onvermoeibare bloei van de zomer tot diep in het najaar. Minstens een maand langer dan alle andere. Dit plantje zorgt voor kleur als het allemaal wat minder wordt aan de voorkant van de border. Combineer de fijne structuur met 'dikkeren' planten, zoals Sedum, Stachy's 'Big Ears', of Penni-

setum. Als je compacte planten wil, kun je in mei een derde van de plant terugknippen.

Centaurea - Korenbloem

Vroeger, toen het lied van de leeuwerik, hoog in de lucht nog heel gewoon was en tarwe nog koren heette, zwierf ik als klein manneke al heel graag door het veld. Ik herinner me die wilde korenbloemen tussen de rijpende korenhalmen nog heel goed. Aan de rand van een zinderende akker stonden ze altijd, aan het 'kop-ende' zoals dat hier in de streek heet, waar het gewas altijd wat mager stond. Leeuwenbekjes, klaprozen en kamille stonden er bij, tezamen als een stilleven. In die tijd van ansichtkaarten en bakker van J. van de Ven, waren blauwe korenbloemen niets bijzonders, integendeel, de boer kon ze missen als kiespijn. Op de plaats van kruid groeide immers geen gewas. Veertig jaar later, het uitsterven nabij, dankzij de chemische revolutie en overbemesting, bloeien ze opnieuw op de lichtere gronden van Zeeuws-Vlaanderen. Wederom aan de rand van de akker, samen met nog een heleboel ander bijna uitgestorven kruid, maar ditmaal warempel ingezaaid door de boer. Subsidie en goede wil samen in het kader van "stimulering van de biodiversiteit" Hopelijk herhaalt de historie zich ook in het geval van de leeuwerik. En kunnen we ooit weer genieten van hun urenlang durende zomerse liedjes.

Dat deze familie bij ons een gevoelige snaar aantokkelt, mag intussen wel duidelijk zijn. Maar emotie en verstand moet je nu eenmaal scheiden. Daarom staan er bij ons in de tuin niet zoveel korenbloemen. Puur, omdat we nog maar weinig tuinwaardige tegenkwamen. Heel vaak hebben de planten last van onze natte winters, anderen zijn echt te week van aard. Verwen Centaurea niet met voedsel, want daar worden ze veel te slap van, maar reserveer wel dat plekje warme plekje zon op doorlatende en kalkrijke grond. Dan proeft u de zomer met korenbloemen in uw eigen tuin.

Centaurea montana 'Jordy'

70 | zeer donker bordeauxrood | mei-juli | ○ ●

Onverwoestbare plant die veel steviger op de benen staat dan alle andere van dit type. Echte ouderwetse korenbloemen, maar dan in een nieuwerwetse kleur: donker, donker, aubergine. Prachtig om een accentje te leggen, niet als grote groep. Opzoeken op het net!

Centaurea benoistii

90 | bordeauxrood | juli - aug. | ○

Bloeit middenin de zomer met ook zo'n bijzondere kleur. We hebben ze hier achter 'Nepeta Upright Form' gezet, waarbij eerst de bruine, schubbe knoppen en later de begerlijk diep-donkerrode bloemen, goed afsteken. We hebben nu een compacte en stevige vorm en hopen daar voldoende van te kunnen kweken.